Amb dos no n’hi ha prou

El de La Romareda (3-3) és el desè partit en la LFP que el Girona no guanya tot i tenir més d’un gol de coixí
El Saragossa va marcar més gols dissabte que la suma dels que havien encaixat els gironins en els cinc duels anteriors

---

L’autor dels dos gols en un període de vuit minuts (20’ i 28’) que dibuixaven un panorama engrescador per al Girona ho tenia clar: “Amb un 0-2 en un estadi tan complicat, hauríem d’haver jugat d’una altra manera. Ens ha pesat una mica la pressió, sobretot en la segona part”, admetia Borja García. “Tal com s’havia posat el partit, hauríem d’haver fet molt més en la segona part, perquè hauria estat un triomf amb una dosi extra de moral. Hem de ser ambiciosos.” El Girona va desaprofitar un avantatge de dos gols, i encara bo que Stuani va acabar rescatant un punt amb un gol de penal, perquè si el Saragossa hagués resistit el 3-2, la garrotada hauria estat de les grosses. En període de creixement, i sense perdre encara cap partit des de la destitució de Juan Carlos Unzué, el Girona necessita corregir aspectes i estalviar-se desconnexions com la que va tenir a partir de l’error de Juan Carlos en l’1-2 que va donar ales al Saragossa.

Des de l’altre costatÉs el primer partit de la temporada que el Girona no guanya després d’haver assolit un avantatge de dos gols, però el desè des que l’equip competeix en la Lliga de Futbol Professional. N’hi ha un amb un guió calcat al del duel de dissabte a Saragossa. I també el va viure Pep Lluís Martí, tot i que aleshores com a entrenador rival. Va ser al camp del Tenerife, un parell de mesos abans que el Girona celebrés l’ascens a primera divisió. Els gironins es van situar 0-2 (44’), però un penal innocent en l’afegit del primer període va impulsar el Tenerife, que va fer un recital d’intensitat en la segona meitat fins a completar la remuntada. Rubén Alcaraz, però, va tenir temps d’esgarrapar un punt amb un gol de falta directa (79’). Machín marxava satisfet pel punt i per haver-se sobreposat al 3-2.

Dels deu cops en què ha desaprofitat el fet de tenir més d’un gol d’avantatge, vuit han acabat amb empat. Hi ha dues remuntades completes que han deixat els blanc-i-vermells amb la cua entre les cames. L’última, a primera divisió, en la reacció exprés de l’Alavés, capaç de convertir en els últims 20 minuts un 2-0 en un 2-3 que va deixar glaçat Montilivi, el desembre del 2017. Set anys abans, el Vila-real B ja havia fet una cosa similar contra un Girona molt passerell, incapaç de fer valer un 2-0 en el minut 36 i atordit amb el 2-3 d’Airam en el temps afegit.Tres de copAmb el 3-3 a La Romareda, el Girona consolidava la millor sèrie de jornades sense perdre de la lliga. Els sis partits seguits coincideixen amb la marxa de Juan Carlos Unzué. I abans de visitar Saragossa, l’equip podia presumir d’haver fet un pas endavant en solidesa defensiva, ja que havia acumulat només dos gols rebuts en cinc jornades. En un sol partit, però, van batre més vegades el porter Juan Carlos –protagonista involuntari de l’1-2 que va obrir el camí de la reacció local– que en els cinc duels anteriors junts.

Publicat a:
-L'Esportiu. Girona 02-12-2019, Pàgina 2

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1704453-amb-dos-no-n-hi-ha-prou.html